

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2003

Utgiven i Helsingfors den 19 november 2003

Nr 921—931

INNEHÅLL

Nr		Sidan
921	Lag om ändring av lagen om kommunala pensioner	3311
922	Lag om ändring av 2 § lagen om apoteksavgift	3316
923	Lag om ändring av 25 § lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården	3317
924	Lag om ändring av lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare	3318
925	Lag om ändring av 10 kap. 3 § lagen om offentlig arbetskraftsservice	3320
926	Lag om ändring av 7 kap. 8 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa	3321
927	Republikens presidents förordning om sättande i kraft av överenskommelsen med Polen om samarbetet i fråga om förhindrande och bekämpning av organiserad brottslighet och annan brottslighet	3322
928	Republikens presidents förordning om sättande i kraft av ändringar i de till 1972 års konvention om de internationella reglerna till förhindrande av sammanstötning till sjöss anslutna reglerna	3323
929	Statsrådets förordning om ändring av 3 § förordningen om rehabilitering av frontveteraner ..	3324
930	Statsrådets beslut om ibruktagande av säkerhetsklassificering	3325
931	Jord- och skogsbruksministeriets meddelande om jord- och skogsbruksministeriets förordning om utbetalning av nationella husdjursstöd för år 2003	3326

Nr 921

Lag

om ändring av lagen om kommunala pensioner

Given i Helsingfors den 14 november 2003

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen den 13 juni 2003 om kommunala pensioner (549/2003) 163 §,
ändras 2 § 1 mom., 10 § 1 mom., 17—22 §, rubriken för 4 kap., 45—47 §, rubriken för
132 § och 132 § 1 mom., 152 §, 153 § 1 mom., rubriken för 155 § och 155 § 1—3 mom., 158
och 164 § samt
fogas till 154 § ett nytt 3 mom., varvid det nuvarande 3 mom. blir 4 mom., som följer:

2 §

Medlemssamfund

Kommuner och samkommuner samt den kommunala pensionsanstalten, kommunernas pensionsnämnd och Kommunernas garanti-central är medlemssamfund i den kommunala pensionsanstalten direkt med stöd av denna lag.

10 §

Pension och andra förmåner

Anställda har rätt till pension och rehabilitering i enlighet med denna lag. Pensioner är ålderspension, förtida ålderspension, deltidspension, invalidpension, rehabiliteringsstöd, individuell förtidspension och arbetslöshetspension. Anställdas förmånstagare har rätt till familjepension enligt denna lag på det

RP 42/2003
ShUB 8/2003
RSv 27/2003

sätt som bestäms i 5 kap. Beträffande de förmåner som hänför sig till rehabilitering gäller i tillämpliga delar vad som i denna lag bestäms om pension och pensionstagare. Rehabiliteringspenning och rehabiliterings-tillägg kan dock betalas för en tid som är kortare än en månad.

17 §

Yrkesinriktad rehabilitering

En anställd har rätt att få ändamålsenlig yrkesinriktad rehabilitering för förhindrande av arbetsoförmåga eller förbättrande av arbets- och förvärvsförmågan

1) om en sjukdom, ett lyte eller en kroppsskada som konstaterats på behörigt sätt sannolikt medför risk för arbetsoförmåga enligt 24 § 1—3 mom., eller den anställde måste betraktas som arbetsoförmögen på det sätt som avses i nämnda moment, och

2) om den återstående tiden skulle beaktas såsom berättigande till pension vid fastställandet av den anställdes pension, om den anställde hade blivit arbetsoförmögen vid den tidpunkt då ansökan gjordes eller då möjligheterna att rehabilitera honom eller henne senast skall redas ut enligt 6 § lagen om rehabilitering som ordnas av folkpensionsanstalten (610/1991); om den anställde redan får invalidpension förutsätts att pensionen är heffektiv på det sätt som avses ovan.

Med risk för arbetsoförmåga avses i 1 mom. en situation där det är sannolikt att den anställde under de närmaste åren, trots att möjligheterna till vård och medicinsk rehabilitering beaktas, utan yrkesinriktade rehabiliteringsåtgärder skulle bli beviljad invalidpension, antingen till fullt belopp eller i form av delinvalidpension. När rehabiliteringens ändamålsenlighet bedöms beaktas sökandens ålder, yrke, tidigare verksamhet, utbildning och kontakter med arbetslivet samt huruvida den yrkesinriktade rehabilitering som söks sannolikt leder till att sökanden fortsätter i ett arbete som är lämpligt med tanke på hans eller hennes hälsotillstånd eller återgår till arbete. När ändamålsenligheten bedöms beaktas dessutom huruvida den yrkesinriktade rehabiliteringen uppskjuter sökandens pensionering.

Såsom yrkesinriktad rehabilitering kan en anställd tillhandahållas bland annat rehabiliteringsundersökningar, utbildning som leder till arbete eller yrke, arbetsträning, näringsunderstöd och sådan medicinsk rehabilitering som stöder yrkesinriktad rehabilitering. Den anställde kan få ersättning för de nödvändiga och behövliga kostnader som rehabiliteringen har medfört.

Rätt till rehabilitering enligt denna lag föreligger inte, om den anställde har rätt till rehabilitering med stöd av bestämmelserna om rehabilitering i olycksfalls- eller trafikförsäkring.

18 §

Rehabiliteringspenning

Den som inte får invalidpension har rätt till rehabiliteringspenning för de kalendermånader under vilka han eller hon på grund av yrkesinriktad rehabilitering som avses i 17 § helt eller delvis är förhindrad att utföra förvärvsarbete.

19 §

Rehabiliteringsunderstöd enligt prövning

Rehabiliteringspenning kan betalas i form av rehabiliteringsunderstöd enligt prövning också för tiden från rehabiliteringsbeslutet till rehabiliteringens början, likväl för högst tre månader per kalenderår. Detsamma gäller tiden mellan skilda rehabiliteringsperioder.

Rehabiliteringsunderstöd enligt prövning kan också betalas för längre tid än den som nämns i 1 mom., om det för tryggnad av rehabiliteringen är motiverat. Rehabiliteringsunderstöd enligt prövning kan beviljas också för utarbetande av en vård- eller rehabiliteringsplan.

Till den som har fått rehabiliteringspenning kan betalas rehabiliteringsunderstöd enligt prövning, om detta är synnerligen behövligt för att han eller hon skall kunna sysselsättas. Rehabiliteringsunderstöd betalas emellertid inte för den tid för vilken den anställde har rätt till arbetslöshetsdagpenning eller arbetsmarknadsstöd enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002).

20 §

Rehabiliteringstillägg

Till rehabiliteringspenning, rehabiliteringsstöd och invalidpension betalas rehabiliteringstillägg för den tid en i 17 § 3 mom. avsedd åtgärd pågår.

21 §

Rätt till invalidpension under tid för vilken betalas rehabiliteringspenning

Rätt till invalidpension enligt 24 § 1—3 mom. föreligger inte utan vägande skäl förrän rätten till rehabiliteringspenning enligt en arbetspensionslag eller lagen om rehabiliteringspenning (611/1991) har upphört.

22 §

Säkerställande av rehabiliteringsmöjligheterna

Innan den kommunala pensionsanstalten fattar beslut om invalidpension skall den vid behov se till att sökandens möjligheter till rehabilitering har klarlagts. Avslås pensionsansökan, skall pensionsanstalten se till att sökanden ges information om rehabiliteringsmöjligheterna och att sökanden hänvisas, i samarbete med de instanser som tillhandahåller tjänster, till rehabilitering eller någon annan service som motsvarar hans eller hennes rehabiliteringsbehov. Pensionsanstalten skall vidare iaktta lagen om klientsamarbete inom rehabiliteringen (497/2003).

4 kap.

Fastställande av pensioner och andra förmåner

45 §

Rehabiliteringspenningens belopp

Om en anställd är helt och hållet förhindrad att utföra förvärvsarbete på grund av yrkesinriktad rehabilitering, är rehabiliteringspenningen lika stor som det sammanräknade belopp av pensioner enligt arbetspensionsla-

garna som den anställde skulle ha rätt till om han eller hon vid den tidpunkt som avses i 17 § 1 mom. 2 punkten hade blivit arbetsoförmögen på ett sätt som berättigar till full invalidpension.

Om en anställd under den tid yrkesinriktad rehabilitering pågår förtjänar mer än hälften av den pensionslön på vilken pensionsdelen för återstående tid räknas ut för pension som avses i 1 mom., utgör rehabiliteringspenningen hälften av beloppet av full invalidpension enligt 1 mom.

46 §

Rehabiliteringstilläggets belopp

Rehabiliteringstillägget utgör 33 procent av det samordnade beloppet av rehabiliteringspenning, rehabiliteringsstöd eller invalidpension.

47 §

Beloppet av rehabiliteringsunderstöd enligt prövning

Sådant rehabiliteringsunderstöd enligt prövning som avses i 19 § 3 mom. uppgår högst till rehabiliteringspenningen uträknad för sex månader. Rehabiliteringsunderstödet enligt prövning fastställs som ett engångsbelopp och betalas i en eller flera poster.

132 §

Tillsynsavgift, kommunernas pensionsnämnds kostnader samt betalningsandelar för tilläggs-pensionsskydd

Till de utgifter som avses i 131 § 1 mom. räknas även den tillsynsavgift som fastställs med stöd av 1 § 1 mom. lagen om bestridande av kostnaderna för försäkringsinspektionen (479/1944) samt kommunernas pensionsnämnds kostnader. Kommunernas pensionsnämnd tar årligen ut kostnaderna av den kommunala pensionsanstalten.

152 §

Uppgifter om rehabilitering till Folkpensionsanstalten

Den kommunala pensionsanstalten skall underrätta Folkpensionsanstalten om rehabiliteringsåtgärder som avses i 17 § och om beslut som gäller rehabiliteringspenning och rehabiliteringstillägg.

153 §

Sökande av ändring

Ändring i den kommunala pensionsanstaltens beslut i pensionsärenden söks hos kommunernas pensionsnämnd genom besvär.

154 §

Kommunernas pensionsnämnd

Statsrådet förordnar på framställning av inrikesministeriet kommunernas pensionsnämnds ordförande och vice ordförande samt övriga medlemmar för fem kalenderår i sänder. Om någon plats blir ledig under mandatperioden, förordnas en efterträdare för återstoden av perioden. I övrigt gäller om deras rätt att kvarstå i uppdraget vad som bestäms om innehavare av domartjänst. Medlemmarna av pensionsnämnden handlar under domaransvar. En medlem som inte tidigare har avlagt domared eller avgett motsvarande försäkran skall göra det inför pensionsnämnden innan han eller hon tillträder uppdraget.

155 §

Kommunernas pensionsnämnds budget, bokslut, organisationsform, föredragande samt behandling av ärenden

Inrikesministeriet fastställer kommunernas pensionsnämnds budget, förordnar revisor samt godkänner bokslutet. På framställning av nämnden fastställer ministeriet även arvo-

dena för nämndens ordförande, vice ordförande och övriga medlemmar.

Pensionsnämnden fastställer för sig en arbetsordning med närmare bestämmelser om pensionsnämndens organisationsform och verksamhet.

Vid pensionsnämnden finns föredragande, som skall ha avlagt juris kandidatexamen, samt behövlig byråpersonal. De anställs av pensionsnämnden, som även beslutar om deras avlöning.

158 §

Besvärsförbud i fråga om rehabiliteringens innehåll

I beslut som gäller rehabiliteringens innehåll enligt 17 § 3 mom. får ändring inte sökas genom besvär.

164 §

Tillämpning av bestämmelserna om förvaltningsförfarande

När den kommunala pensionsanstalten behandlar ett förvaltningsärende enligt denna lag skall förvaltningslagen (434/2003), språklagen (423/2003) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet iakttas, om inte annat bestäms i denna lag. Talan för den som är under 15 år förs i andra ärenden än sådana som gäller hans eller hennes person av intressebevakaren.

Pensionsanstaltens förtroendevalda samt anstaltens tjänsteinnehavare och arbetstagare kan dock utan hinder av 28 § 1 mom. 4 och 5 punkten förvaltningslagen behandla ärenden som gäller pensionsanstaltens medlemsamfund, personer som är anställda hos ett medlemssamfund eller någon annan person som omfattas av pensionsskyddet enligt denna lag.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Denna lag tillämpas på rehabilitering som inleds efter det att lagen har trätt i kraft.

När denna lag träder i kraft övergår kommunernas pensionsnämnds personal från

tjänstgöring hos den kommunala pensionsanstalten till tjänstgöring hos kommunernas pensionsnämnd i sina tidigare uppgifter. De rättigheter och förmåner som hänför sig till anställningarna ändras inte i samband med övergången.

Kommunernas pensionsnämnds ordförande, vice ordförande och medlemmar förordnas första gången i enlighet med denna lag för en mandatperiod som inleds vid ingången av 2005, efter utgången av mandatperioden för den nämnd som var verksam vid ikraftträdandet. Nämnden skall iaktta den arbetsordning som gällde vid ikraftträdandet tills en ny arbetsordning har blivit fastställd.

Kommunernas pensionsnämnd tar första gången ut kostnaderna som avses i 132 § 1 mom. av den kommunala pensionsanstalten för 2005. Den kommunala pensionsanstalten anvisar kommunernas pensionsnämnd de behövliga anslagen för verksamheten 2004 med iakttagande av de principer som tillämpats vid dimensioneringen av anslagen för 2003.

Inrikesministeriet fastställer första gången budgeten och förordnar revisor för kommunernas pensionsnämnd för 2005. Inrikesministeriet godkänner pensionsnämndens bokslut första gången för 2005.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 14 november 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Region- och kommunminister *Hannes Manninen*

Nr 922**L a g****om ändring av 2 § lagen om apoteksavgift**

Given i Helsingfors den 14 november 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 21 februari 1946 om apoteksavgift (148/1946) 2 §, sådant det lyder i lag 701/2002, som följer:

2 §			
Apoteksavgiften fastställs enligt omsättningsgrupper på följande sätt:	2 134 322 — 2 522 459	136 789	10,25
	2 522 459 — 3 202 021	176 573	10,5
	3 202 021 — 4 171 717	247 927	10,75
	4 171 717 —	352 170	11

Apotekets omsättning	Apoteksavgiften vid omsättningens nedre gräns	Avgiftsprocent för omsättning som överstiger den nedre gränsen
----------------------	---	--

€	€	
582 205 — 678 916	—	6
678 916 — 872 985	5 803	7
872 985 — 1 066 838	19 387	8
1 066 838 — 1 358 693	34 896	9
1 358 693 — 1 745 969	61 163	9,5
1 745 969 — 2 134 322	97 954	10

Apoteksavgiften fastställs i fulla euro. En apoteksavgift som är mindre än 5 euro tas inte ut.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.
Lagen tillämpas första gången på en apoteksavgift som fastställs på basis av apoteksrelsens omsättning 2003.

Helsingfors den 14 november 2003

Republikens President**TARJA HALONEN**Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 923

L a g**om ändring av 25 § lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården**

Given i Helsingfors den 14 november 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 28 juni 1994 om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården (559/1994) 25 § 2 mom., sådant det lyder i lag 1030/2000, som följer:

25 §

*Utredning av yrkesutövningens ändamåls-
 enlighet*

Finns det grundad anledning att anta att en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården har bristande yrkesskicklighet eller yrkeskunskaper, kan Rättsskyddscentralen för hälsovården ålägga honom eller henne att genomgå arbetsprövning, ge ett arbetsprov

eller genomgå förhör för utredande av hans eller hennes yrkesskicklighet eller yrkeskunskaper (*utredning av yrkesskickligheten*). Kostnaderna för utredningen av yrkesskickligheten ersätts av statens medel.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.
 Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 14 november 2003

Republikens President**TARJA HALONEN**Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 924

L a g

om ändring av lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare

Given i Helsingfors den 14 november 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 23 december 1981 om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare (1026/1981) 6 § 3 mom., 13, 15 och 20 § och 21 § 2 mom.,
av dessa lagrum 6 § 3 mom. sådant det lyder i lag 1274/1997, 15 § sådan den lyder i lagarna 878/1998 och 936/2000 samt 21 § 2 mom. sådant det lyder i lag 1043/1998, samt
fogas till lagen en ny 15 a § som följer:

6 §

En skada som lantbruksföretagaren ådrar sig i lantbruksföretagararbete som avses i 2 mom. eller under förhållanden som härflyter av detta kan, i enlighet med vad som bestäms i 4 § 2 mom. lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948), när den uppkommit under en kortare, högst ett dygn lång tid och inte ersätts som yrkessjukdom, anses vara orsakad av olycksfall i arbetet.

av förmåner som skall utges på grundval av en i 21 § 5 mom. avsedd försäkring, till den del avkastningen av motsvarande placeringar inte förslår till förhöjningarna.

Social- och hälsovårdsministeriet fastställer på ansökan av olycksfallsförsäkringsanstalten grunderna för beräkande av de i 1 mom. avsedda totalkostnaderna.

15 §

Totalkostnaderna finansieras genom en grundskyddsandel, lantbruksföretagarnas försäkringspremieandel, statens andel och avkastningen av placeringar. Avkastningen av placeringar beräknas enligt de grunder som social- och hälsovårdsministeriet har fastställt med stöd av 13 § 4 mom. lagen om pension för lantbruksföretagare. Innan finansieringsandelarna fastställs avdras från totalkostnaderna den nettoavkastning av placeringarna som överstiger den räntesats som använts som grund. Om avkastningen av placeringarna inte når en nivå som motsvarar den räntesats som använts som grund, fogas underskottsbe-

13 §

Till totalkostnaderna för olycksfallsförsäkringen räknas

- 1) ersättningskostnader,
- 2) utgifterna för skydd i arbete, och
- 3) skäliga förvaltningskostnader.

Vid tillämpningen av denna paragraf beaktas inte i 21 § 5 mom. avsett olycksfallsskydd. Till de i 1 mom. åsyftade totalkostnaderna hänförs likväl förhöjningar i enlighet med 9 § lagen om pension för arbetstagare (395/1961)

loppet på motsvarande vis till totalkostnaderna.

I grundskyddsandelen anses av totalkostnaderna 14,3 procent utgöra utgifter för dagpenning enligt sjukförsäkringslagen (364/1963) och 6,8 procent sjukvårdsutgifter enligt samma lag, 8,8 procent pensionsutgifter eller motsvarande utgifter enligt folkpensionslagen (347/1956), 0,9 procent pensionsutgifter enligt familjepensionslagen (38/1969) samt 9,6 procent pensionsutgifter enligt lagen om pension för lantbruksföretagare.

Lantbruksföretagarnas försäkringspremieandel är 31,8 procent och statens andel 27,8 procent av totalkostnaderna.

Fondkompletteringen i fråga om ersättningsansvaret finansieras ur grundskyddsandelen, statens andel och lantbruksföretagarnas försäkringspremieandel enligt det finansieringsandelshållande som anges i 2 och 3 mom. Social- och hälsovårdsministeriet fastställer på ansökan av Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt grunderna för fondkompletteringen.

15 a §

För finansiering av de totalkostnader som avses i denna lag skall, utöver det som i 15 § bestäms om finansieringen av totalkostnaderna, Folkpensionsanstalten och Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt 2004—2018 betala en avgift för komplettering av ersättningsansvaret för täckande av det ansvarsunderskott som i fråga om grundskyddsandelen uppstått före 2004. Närmare bestämmelser om förfarandet i anslutning till uttagandet av denna avgift utfärdas vid behov genom förordning av social- och hälsovårdsministe-

riet. På ansökan av Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt fastställer social- och hälsovårdsministeriet grunderna för uträknande av avgiften för komplettering av ersättningsansvaret så att avgiften fördelar sig på de andelar som Folkpensionsanstalten och Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt skall svara för enligt förhållandet mellan de finansieringsandelar som anges i 15 § 2 mom.

20 §

Det ansvar som ordnandet av arbetskadskydd föranleder finansieras med en grundskyddsandel, statens andel och lantbruksföretagarnas försäkringspremieandel enligt förhållandet mellan de finansieringsandelar som anges i 15 § 2 och 3 mom. De medel som behövs för täckande av dessa utgifter skall olycksfallsförsäkringsanstalten, i enlighet med de grunder som social- och hälsovårdsministeriet fastställt på framställning av anstalten, bokföra såsom ersättningsansvar. Till detta skall årligen överföras det belopp med vilket det sammanlagda beloppet av de i 15 § 1 mom. nämnda andelarna överstiger de under samma år betalda ersättningsarna samt de i 13 § avsedda utgifterna för skydd i arbete och skäligen förvaltningskostnader.

21 §

En lantbruksföretagares försäkringspremie är 1,2 gånger så stor som försäkringspremien enligt 17 § 2—5 mom.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Helsingfors den 14 november 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 925

L a g

om ändring av 10 kap. 3 § lagen om offentlig arbetskraftsservice

Given i Helsingfors den 14 november 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 30 december 2002 om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002) 10 kap.
3 § 1 och 2 mom. som följer:

10 kap.

Ersättning för kostnader för uppehålle

3 §

Rätt till ersättning för uppehålle

Studering har rätt att få 8 euro per dag i ersättning för uppehålle som ersättning för de resekostnader och övriga kostnader för uppehålle som föranleds av deltagandet i arbetskraftspolitisk vuxenutbildning.

Om en studerande deltar i arbetskraftspolitisk vuxenutbildning utanför sin pendlingsregion, betalas i förhöjd ersättning för uppehålle 16 euro per dag. Rätt till förhöjd ersättning för uppehålle har också en studerande

1) som inom sin pendlingsregion deltar i utbildning som ordnas utanför hans eller hennes hemkommun,

2) som åsamkas inkvarteringskostnader på grund av deltagande i utbildning, och

3) som uppvisar ett hyresavtal eller någon annan tillförlitlig utredning om kostnaderna för inkvartering.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Lagen tillämpas på ersättning för uppehålle som hänför sig till tiden efter att lagen har trätt i kraft.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 14 november 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Arbetsminister *Tarja Filatov*

Nr 926

L a g**om ändring av 7 kap. 8 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa**

Given i Helsingfors den 14 november 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 30 december 2002 om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002) 7 kap.
8 § 2 mom. som följer:

7 kap.

**Allmänna bestämmelser om arbets-
marknadsstöd**

8 §

Ersättning för uppehälle

Till en mottagare av arbetsmarknadsstöd
som deltar i arbetsverksamhet i rehabili-
teringssyfte betalas i ersättning för uppehälle

8 euro för varje dag som den arbetslöse deltar
i verksamhet enligt den i 5 § lagen om
arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte
avsedda aktiveringsplanen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.
Lagen tillämpas på ersättning för uppehälle
som hänför sig till tiden efter att lagen har
trätt i kraft.

Åtgärder som verkställigheten av lagen
förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 14 november 2003

Republikens President**TARJA HALONEN**Arbetsminister *Tarja Filatov*

Nr 927

Republikens presidents förordning

om sättande i kraft av överenskommelsen med Polen om samarbetet i fråga om förhindrande och bekämpning av organiserad brottslighet och annan brottslighet

Given i Helsingfors den 14 november 2003

I enlighet med republikens presidents beslut, tillkommet på föredragning av utrikesministern, föreskrivs:

1 §
Den i Helsingfors den 4 november 1999 ingångna överenskommelsen mellan Republiken Finlands regering och Republiken Polens regering om samarbete i fråga om förhindrande och bekämpning av organiserad brottslighet och annan brottslighet, vilken republikens president godkänt den 9 december 1999 och i fråga om vilken noterna om godkännandet utbyts den 21 oktober 2003,

träder i kraft från den 20 november 2003 så som därom har avtalats.

2 §
Bestämmelserna i överenskommelsen är i kraft som förordning.

3 §
Denna förordning träder i kraft den 20 november 2003.

Helsingfors den 14 november 2003

Republikens President
TARJA HALONEN

Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

Nr 928

Republikens presidents förordning**om sättande i kraft av ändringar i de till 1972 års konvention om de internationella reglerna till förhindrande av sammanstötning till sjöss anslutna reglerna**

Given i Helsingfors den 14 november 2003

I enlighet med republikens presidents beslut, fattat på föredragning av kommunikationsministern, föreskrivs:

1 §
De i London den 29 november 2001 gjorda ändringarna i de till 1972 års konvention om de internationella reglerna till förhindrande av sammanstötning till sjöss (FördrS 30/1977) anslutna reglerna, vilka ändringar republikens president godkänt den 16 maj 2002, träder i kraft den 29 november 2003 såsom därom har överenskommit.

2 §
Bestämmelserna i ändringarna är i kraft som förordning.

3 §
Denna förordning träder i kraft den 29 november 2003.

Helsingfors den 14 november 2003

Republikens President
TARJA HALONEN*Minister Johannes Koskinen*

Nr 929

Statsrådets förordning
om ändring av 3 § förordningen om rehabilitering av frontveteraner

Given i Helsingfors den 13 november 2003

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, *ändras* i förordningen den 29 december 1988 om rehabilitering av frontveteraner (1348/1988) 3 § 3 mom., sådant det lyder i förordning 1228/1993, som följer:

3 §

I de fall som avses i 2 § 3 mom. lagen om rehabilitering av frontveteraner kan en frontveterans make delta i anstaltsrehabiliteringen samtidigt med veteranen under högst 14 dygn och i andra fall under högst 7 dygn. En förutsättning för att maken skall få delta i anstaltsrehabilitering är att en gemensam

rehabiliteringsperiod är ändamålsenlig med tanke på målen för frontveteranens rehabilitering.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2004.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 13 november 2003

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Regeringssekreterare Päivi Kaartamo

Nr 930

Statsrådets beslut

om ibruktagande av säkerhetsklassificering

Given i Helsingfors den 13 november 2003

Statsrådet har på föredragning från inrikesministeriet med stöd av 14 § lagen den 8 mars 2002 om säkerhetsutredningar (177/2002) beslutat:

1 §

Den i 14 § lagen den 8 mars 2002 om säkerhetsutredningar (177/2002) avsedda säkerhetsklassificeringen tas i bruk vid följande myndigheter inom statsförvaltningen eller vid specificerade delar av dem:

- 1) republikens presidents kansli,
- 2) statsrådets kanslis ledning och EU-sekretariat,
- 3) utrikesministeriets samt beskickningarnas ledning,
- 4) inrikesministeriets ledning, polisavdelningen, polisens ledningsgrupp, räddningsavdelningen och ministeriets grupp för internationella säkerhetsfrågor,
- 5) ledningen och staben för gränsbevakningsväsendet,
- 6) centralkriminalpolisen, säkerhetsenheten vid rörliga polisen, skyddspolisen och förvaltnings- och stödenheten vid Polisens datacentral,

7) försvarsministeriet och försvarsmakten,
8) kommunikationsministeriets ledning, samt ledningen för ämbetsverk och inrättningar inom dess förvaltningsområde,

9) Tullstyrelsens och tulldistriktens ledning, samt

10) justitiekanslersämbetets ledning, avdelning för statsrådsärenden och avdelning för rättsövervakning.

2 §

Enligt 14 § 3 mom. lagen om säkerhetsutredningar specificeras de arbetsuppgifter som hör till första och andra säkerhetsklassen genom beslut av det ministerium till vars förvaltningsområde den myndighet hör som namngivits enligt 1 §.

3 §

Denna förordning träder i kraft den 1 december 2003.

Helsingfors den 13 november 2003

Inrikesminister *Kari Rajamäki*

Lagstiftningsråd *Kirsti Vihermaa*

Nr 931

Jord- och skogsbruksministeriets meddelande**om jord- och skogsbruksministeriets förordning om utbetalning av nationella husdjursstöd för år 2003**

Utfärdat i Helsingfors den 12 november 2003

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar med stöd av 4 § lagen den 25 februari 2000 om Finlands författningssamling (188/2000):

Jord- och skogsbruksministeriet har utfärdat följande förordning:

Förordningens rubrik	JSM:s föreskrifts- samling nr	utfärdat	träder i kraft
JSM:s förordning om utbetalning av nationella husdjursstöd för år 2003	74/03	12.11.2003	24.11.2003

Förordningen har publicerats i jord- och skogsbruksministeriets föreskriftssamling. Förordningen kan fås från jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral, (Mariégatan 23, Helsingfors), PB 310, 00023 Statsrådet, telefon (09) 5765 111.

Helsingfors den 12 november 2003

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

Överinspektör Anne Juutilainen